

Billy

Cârdei V. Mariana

Siamez Billy era,
cu blană de catifea,
urechi, coadă și lăbuțe
ca o boabă de cafea.

Ochii, ce să mai vorbim,
albaștri ca apa mării,
uneori și mai senini
în lumina blândă-a serii.

Nasul negru de tăciune
și mustăți feline,
ce adulmecă în aer,
prada care vine.

Un atlet, bine făcut
pentru vânătoare,
dintr-un salt era în pom,
prada să-și doboare.

Este tandru, drăgăstos,
știe să s-alinte,
toarce chiar un cântecel,
ce-i trece prin minte.

Și când a crescut pisoiul
devenind motan
și sultanul cu haremul
părea băietan.

Că se-ncinse nuntă mare,
în grădina cu umbrar
și pisicile vecine intonau
imnul barbar.

Mi-ar plăcea să-i vad urmașii
- micuți pisoiași,
legănându-se pe labe,
mici și drăgălași.